

SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

În tabăra pionierască de la Săliște

De miine, la Arad

„TINERILE SPERANȚE” LA MODELISM

BAT LA PORȚILE AFIRMĂRII

În salba de sate din jurul Săliștei, Săliștea este o adevărată perlă a „Mărginimii”, cu peisajul ei mioritic, de aceea frumoasa colină din apropierea ei a și fost aleasă ca loc de tabără republicană pentru pionieri. Peste 340 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor își petrec aici o parte din binemeritatele zile de vacanță. Care este profilul acestor mici „coloniști” de odihnă activă — vizitatorul se dăruiește de cum se apropie, după suieratul și zbrâniitul motoarelor. Da, la Săliște oaspeții pentru două săptămâni sînt iubitori ai sporturilor tehnico-aplicative, mai exact spus — modelismului. Cînd am ajuns, soarele se juca de-a v-ați ascundelea printre nori, de aceea și programul era alcătuit după... buletinul meteorologului de serviciu. Conducătorul satului pionieresc, Iancu Tampa, din comisia de specialitate a C.N.O.P., specialist în modelism, era plecat cu o serie de copii într-un „tur al obiectivelor turistice sibiene”, dar au rămas destui și acasă: unii în poligonul de concurs pentru rachete și aeromodele, iar alții prin dormitoare, mesterind la „mașinile lor zburătoare”.

Obiectivul nr. 1 al taberei: concursul „Tinere speranțe” al constructorilor veniți din întreaga țară pentru a bate la porțile afirmării. Se zburase cu o zi înainte, cu două zile, timpul a mai pus la încercare măiestria concurenților și în „condiții meteo grele”, cum se spune în aviație. Pe cîmpul de zbor am stat de vorbă cu doi „veterani” ai modelismului, veniți aici cu elevii lor:

Nicu Bezman, de la Galați și Ion Șerban, de la București, ambii maestri ai sportului. „Viața în tabără e minunată”, ne mărturiseau — „tinere speranțe” avem destule și poate că nu este atât de important cîne vor fi pînă la încheierea competiției campionii seriei, cît faptul că micii sportivi învață unii de la alții, învață de la noi, care-i conducem, capătă experiență. Sporturile tehnico-aplicative le conduc pașii spre profesii tehnice și acesta e lucrul esențial”. Zilele de tabără și concursul nu se încheiaseră...

Hie IONESCU — coresp.

În Parcul „23 August”, punct de atracție — turnul de parașutism

TABĂRA DE PREGĂTIRE AVIATICĂ ÎȘI DESCHIDE PORȚILE

În aceste zile estivale, în peisajul sportiv al Parcului „23 August” din Capitală turnul de parașutism constituie punctul de atracție pentru vizitatori, pentru copiii aflați în vacanță. Se derulează aici un spectacol inedit: cu grupe de sportivi în uniformă de culoarea cerului, care execută suite de exerciții fizice puțin obișnuite — sărituri de pe scări progresive, rostogoliri din fugă, răsturnări cu cercuri metalice rotative; alții întind pe iarbă parasute multicolore, pentru a le plia, apoi, după o tehnică riguroasă exactă. Maestrul eme-

rit al sportului Vasile Sebe, conducătorul acestei activități tehnico-aplicative, ne dă amănunte: „S-au executat pînă acum, la turnul de parașutism, peste 3.000 de lansări cu aterizare la punct fix, am organizat, cu prilejul Zilei aviației, primul concurs, Cupa „Aurel Vlaicu”, iar acum am încheiat a doua mînsă de întreceri — „Cupa U.T.C.” pe municipiul București, organizată sub genericul „Daciadei”.

Această ultimă competiție a avut în program patru lansări cu aterizare la punct fix. Notăm numele primilor trei clasati, care vor reprezenta municipiul în etapele următoare: Marin Crețu — Liceul „Auto-buzul”, Ionel Iacob — Liceul „23 August”, Adrian Mihăiță — Liceul industrial nr. 2 la băieți și Paula Alexe — Liceul industrial nr. 3 de aviație, Valentina Spiridon — Liceul „Electroaparații”, la egalitate cu Lidia Manea — Liceul „Dimitrie Cantemir”. Pe sectoare, primul loc l-a ocupat Sectorul I.

Dar sezonul parașutiștilor la turnul din Parcul „23 August” abia a început. Peste cîteva zile, mai precis la 20 iulie, își va deschide porțile aici tabăra de parașutism organizată de C.C. al U.T.C., în colaborare cu Aeroclubul central român. 300 de tineri, în serii de cîte 100, își vor petrece aici o parte din zilele de vacanță, făcînd primii pași în unul din cele mai temerare sporturi — parașutismul. Se vor executa alte și alte mii de salturi și de fiecare dată fata sau băiatul „ancorat” sub cupola parașutei la 80 m altitudine, de unde se efectuează lansarea, va folosi, fără îndoială, prilejul, cu toate emoțiile saltului, de a privi Bucureștii în toată splendoarea lor.

Viorel TONCEANU

OF-UL ARCAȘILOR MINERI DIN ANINOASA...

Lîngă rugby și fotbal, ramuri de sport cu o veche tradiție în valea Jiului, minerii au mai adăugat una, tirul cu arcul. Acțiunilor de inițiere întreprinse cu aproape două decenii în urmă, la Petroșani, i-au urmat treptat altele, care au pus bazele unui puternic nucleu de arcași din rîndul harnicilor muncitori care sfredolesc pămîntul pentru a da economiei naționale cît mai mult cărbune. Primilor arcași de aici, în frunte cu Valentin Carasiniu, le-au urmat mulți alții, care, în prezent, activează în cadrul asociației Minerul Aninoasa.

Nu este vorba doar de un mod de a petrece cîteva ore, prin mișcare, în aer liber, de un simplu divertisment; arcașii de la Minerul Aninoasa fac mult mai mult. Echipa lor este divizionară „A”, cucerind nu mai puțin de 11 titluri de campioni ai țării în întrecerile seniorilor și juniorilor și stabilind aproape 40 de recorduri republicane! Totul, prin pasiunea, prin entuziasmul citorva oameni de excepție, cum sînt Vasile Tămăș, maestrul al sportului și antrenor al echipei, sora acestuia, Maria Tămăș, de asemenea sportivă fruntașă, Aurel Urișescu, fost campion al țării la seniori sau Dorina Damian, campioană națională de junioare.

„Minerul Aninoasa este în măsură să ofere mult mai mult, în performanță”, afirmă cu toată convingerea prof. Ion Horvat, metodist al

C.J.E.F.S. Hunedoara. Și ne demonstrează concret, cu rezultate, creșterea continuă a interesului muncitorilor și tehnicienilor mineri din Aninoasa, față de tirul cu arcul, fapt că — ajutăți de factorii locali — au pus bazele unei întreceri intrată în tradiție, „Cupa Decebal”, anul acesta la a III-a ediție, un veritabil campionat național, de vreme ce la start s-au aliniat, de fiecare dată, cei mai iscusiți arcași din Tg. Mureș și Satu Mare, din Cluj-Napoca și Rădăuți, din Iași și București. Un poligon special — cel mai frumos din țară, cum ne-am

convins — stă, la fel, măturie a dragostei pentru acest sport a celor de la Minerul Aninoasa. Creația lor, munca lor în orele libere.

Că arcașii de aici pot, într-adevăr, mai mult pe planul performanței, nu încape nici o discuție. Le stă, însă, opreliște materialul cu care se pregătesc, arcurile ce le folosesc, modeste, departe de a face față chiar și unor competiții interne. Conducerea Exploatarei miniere Aninoasa, cea a secției, prin Eugen Șerbănescu, au făcut demersurile necesare pentru ca arcașii de aici să își poată procura, PE CONT PROPRIU, arcurile necesare; arcuri competitive cu care să-și măsoare, altfel, iscusița. Dar „of-ul arcașilor mineri din Aninoasa a rămas fără ecou. E firesc?

Tiberiu STAMA

STIMAȚI CUMPĂRĂTORI!

După ce ați ales itinerarul excursiei sau vacanței dv. nu uitați să vizitați magazinele de specialitate ale Direcției generale comerciale a municipiului București:

- ALPIN — Bd. N. Bălcescu nr. 24;
- CABANA — Bd. 1848 nr. 3;
- SPORTIVILOR — Str. Lipscani nr. 87;
- TINERETULUI — Calea Dorobanți nr. 10;
- MACUL ROȘU — Str. Lipscani nr. 37 și unitățile din:

- Bd. 1 Mai nr. 44 A;
- Bd. Păclii;
- Soseaua Iancului nr. 113 C.

REFINETI!

De la aceste unități puteți cumpăra:

- rachete și costume de tenis;
- articole pentru plajă (costume de baie, saltele, mingi, bărcute, ochelari etc.);
- articole pentru camping (corturi, mese și scaune pliabile, aragaze de volaj, umbrele parasolar, termose etc.);
- articole pentru jocuri sportive;
- încălțăminte adecvată.

● CARTE

Fie că ne place ori nu, trebuie să recunoaștem că lucruri simple, cum ar fi de pildă joaca cu balonul rotund, intră tot mai accentuat sub incidența științei. Tendința spre perfecțiune, căutarea cu tot dinadinsul a marii performanțe impun aproape de la sine disecția, analiza, cercetarea și firește, sinteza cu temelii științifice. Să nu ne mirăm deci că — în contextul unei invazii de sezon cu cărți dedicate fotbalului — a apărut, în vrednică editură bănățeană „Facia” (tot mai generoasă cu subiectele sportive, aproape în mod firesc față de gustul local), un volum original, al cărui titlu nu trebuie să sperie, ci să invite la meditație, la mai apropiată considerare a fenomenului fotbalistic din unghiuri multilaterale, dincolo de îngustimea spectrului tehnic. Titlul „Fotbalul sinergic” necesită o imediată explicație: termenul de sinergie provine din cuvintele grecești *sin* (în comun) și *ergon* (efort), vrînd să sugereze evaluarea actului fotbalistic din perspectiva sistemului de joc total și a randamentului colectiv pe toate planurile. La acest unghi de vedere multidisciplinar sînt convocate cunoștințele din diverse științe cu valoare modernă (cibernetica, teoria deciziilor, psihosociologia etc.). Rezultatul autorilor Ion Bușe și D.S. Ogorescu este o lucrare extrem de interesantă, pe care o vor aprecia în primul rînd cei care cred în consolidarea fotbalului nostru nu pe căi empirice, ci pe drumul studiului serios. Acestora le este consacrat volumul, pe care-l recomandăm călduros.

Se întîmplă rar dar, iată, se mai întîmplă ca un autor de romane să aleagă, fără nici o legătură cu subiectul său, un pasaj sportiv care se transformă aproape într-un fel de alegorie a vieții. Așa ne-a fost dat să constatăm — nu fără plăcută surpriză — la începutul și sfîrșitul unui roman de debut, premiat de Editura Eminescu: „Victorie minus unu”. Nu vă lăsați înșelați de titlu: povestea, altfel atrăgătoare, nu are nimic sportiv în ea, doar că autorul (Vasile Radu) o începe și o sfîrșește cu aceeași scenă de final de cursă ciclistă, un pluton („o masă aproape compactă de trupuri în mișcare”) pe care eroul îl privește cu distanțare, pînă a-și da seama că el însuși este unul dintre concurenți! O alegorie iscusit aleasă.

● PLASTICĂ

Credem că niciodată pînă astăzi Expoziția republicană de pictură și sculptură nu a fost atît de săracă pentru noi, iubitorii de sport ca parte a oricărei manifestări de viață. Despărțiturile sălii Dalles nu ne oferă de astă dată nici măcar o singură pictură cu subiect sportiv! Să fi secat inspirația pictorilor în acest domeniu? Ori se manifestă o ignoranță a subiectului care se datorește și nepăsării cu care însăși lumea sportului tratează creația artistică cu temă sportivă? Am mai atras atenția asupra acestui aspect, arătînd că artiștii — pentru a fi încurajați în alegerea temelor sportive — au nevoie de considerație și nu în ultimul rînd de comenzi! Credem că operelor de artă cu subiect sportiv le-ar sta bine în holurile sălilor de sport, în sedile publice ale cluburilor sportive. Numai prin acest reciproc flux de interes poate fi stimulată creația de picturi cu subiect sportiv.

Altfel, Salonul ne oferă plăcută reîntîlnire cu „Alergătoare” lui Maximilian Schulman și cu încă două lucrări de sculptură — singurul gen care onorează de astă dată sportul. Iată bronzul lui Cristea Grosu „Sportivi” și compoziția interesantă, în bronz și aluminu, a lui Mircea Enache, intitulată „Nautică” și care duce cu gîndul la o alambicată scenă de schi nautic.

● FILM

Plața cinematografică pare invadată de filme cu subiect sportiv (sau aproape). Iată cîteva titluri grațioase de la prima privire: „Roberto Carlos cu 300 km pe oră”, „Pilot de formula 1” sau „Visul de argint al alergătorului”. Dar singurul cu adevărat „sportiv” este fără îndoială „Campioana mea”, o producție a studiourilor japoneze, care povestește biografia sportivă și sentimentală a „cele mai bune alergătoare a anului 1976”, pe nume Mikki Gourman, o americană de origine japoneză. Regizorul Gwen Arner evocă povestea unei tinere japoneze care se apucă, în împrejurări întîmplătoare, de un fel de jogging care o conduce curînd spre alergările de fond, spre maratoanele la mare vogă în Statele Unite, ajungînd curînd învingătoare în întrecerile pe străzile orașelor. Povestea la aspect dramatic atunci cînd vine momentul alegerii între pasiunea sportivă (pasiunea de a învinge, de a fi victorios) și datorită față de viața de toată ziua. Compromisul găsit — și bine ilustrat de interpreții Ioko Shimada și Chris Mitchum — este pilduitor.

(Vib.)

RĂSPUNDE *Ion Postasu*

NELU QUINTUS, PLOIEȘTI. Un catren dedicat lui Ivan Patzalchin, care a reputat 3 victorii la ediția jubiliară a Regatei Snagov:

Din evoluțiile sale,
Un fapt rămîne principal:
Cîștigătorul de finale
Mal are mult pînă la... final!

...și alt catren inspirat de cele 1.000 de kg de... vin, pe care consiliul orașului Pescara le-a făcut cadou lui Rossi!

Cu asemenea răsplătă
Pentru jocul demonstrat,
Poți să-1 mai acuzi vreodată
Că succesul l-a mîbăt?

MARIELA DORU, BUCUREȘTI. Nu ne-am gîndit să întocmim o astfel de evidență dar, după toate probabilitățile, cele 6 ore și 32 de minute, cît a durat meciul dintre McEnroe și Willander, din cadrul Cupei Davis, reprezintă un record în materie. Și numai un alt meci din Cupa

Davis l-ar putea — eventual — întrece, în epoca tie-break-urilor din turneele individuale.

ANGHEL MAREȘ, PLOIEȘTI. „Cupa Jules Rimet”, cum s-a mai numit la început Campionatul mondial de fotbal, nu mai există. Mai bine spus, există în vitrina cu trofee a Federației braziliene de fotbal, după cucerirea a 3-a oară (1958, 1962 și 1970) a campionatului mondial de fotbal. După aceea, a fost pus în joc un nou trofeu, care a fost cîștigat acum de Italia, și ea a treia oară campioană mondială. Să vedem cine urmează și, mai ales... cînd? Peste 4 ani? Peste 8? Peste 12 etc.? În asemenea condiții și eu aș putea pune în joc un mare trofeu, nu numai F.I.F.A.!

ANATOL BURCA, CONSTANȚA. Orice s-ar întîmpla, la fotbal, decizia arbitrilor nu poate fi revocată de un for superior. Decizia, nu! Arbitru da!

DUPĂ 261 DE ALERGĂRI...

Deși reuniunea de duminică, cea a Derby-ului, a acaparat aproape toți trapașii de valoare, totuși dintre ceilalți cei rămași disponibili s-a putut organiza un

atractiv program pentru cursele de joi, probe soldate cu sosiri strîmne și noi ameliorări de recorduri, unele previzibile, dar altele în totală contradicție cu performanțele anterioare ale calilor. La acest capitol negativ se cuvine menționată victoria lui Satim, care a marcat un salt de valoare imposibil de explicat, motiv pentru care credem că antrenorul Gh. Popescu nu va scăpa „atenției” arbitrilor.

Iată acum cîteva interesante date statistice, după disputarea a 261 alergări în cele 29 reuniuni organizate pînă în prezent. Un număr de șapte cai au reușit să obțină cîte patru victorii, printre ei aflîndu-se Perjar și Hemeius, alături de Florentina, Coltic, Struga, Sufix și Trifol. Alți 25 de concurenți au trecut de cîte trei ori primii linia de sosire, pe antrenorii ei fiind astfel repartizați: S. Ionescu (6), N. Gheorghe (4), M. Ștefănescu (3), M. Dumitru, V. Gheorghe, I. Oană și Gh. Tănase (cîte 2), Tr. Marinescu și G. Solcan (cîte 1). În fruntea clasamentului victorilor pe formați situaua este următoarea: 1. S. Ionescu (28), 2-3. N. Gheorghe și Gh. Tănase (cîte 27), 4-5. Tr.

HIPISM

Marinescu și M. Ștefănescu (cîte 25), 6. I. Oană (24) etc.

REZULTATE TEHNICE: Cursa I: 1. Hațeganu (N. Boitan) 1:47,3; 2. Kozara. Simplu 2, ordinea 8. Cursa a II-a: 1. Flonia (I. Oană) 1:47,7; 2. Jezna, 3. Trudin. Simplu 2, ordinea 5, event 14, ordinea triplă 53. Cursa a III-a: 1. Atala (M. Dumitru) 1:33,0; 2. Silicon. Simplu 4, ordinea 8, event 5, triplu cîștigător 12. Cursa a IV-a: 1. Rodion (N. Simion) 1:29,6; 2. Manșon, 3. Palcar. Simplu 2, ordinea 5, event 12, ordinea triplă 131. Cursa a V-a: 1. Satim (Gh. Popescu) 1:32,9; 2. Silcomor. Simplu 21, event 15, ordinea 18, triplu cîștigător 237. Cursa a VI-a: 1. Ogașan (V. Molise) 1:30,9; 2. Rodița, 3. Sucă. Simplu 2,80, ordinea 40, event 57, ordinea triplă 59. Cursa a VII-a: 1. Nuvelista (V. Pătrașcu) 1:29,0; 2. Răsura, 3. Melodic. Simplu 5, ordinea 21, event 22, ordinea triplă 124, triplu cîștigător 1420. Cursa a VIII-a: 1. Sufix (S. Ionescu) 1:32,7; 2. Clent. Simplu 6, ordinea 30, event 39.

Constantin DUMITRIU